

INGEZONDEN.

ENURESIS.

I.

Als therapeut, wien het eenvoudigste steeds het meest heeft bekoord, hecht ik veel aan het *probeer*en van onschuldige geneesmiddelen bij moeilijk te genezen kwalen, zooals in dit geval de enuresis. Zoo schreef ik steeds bij normale urine de tinctura rhois aromaticae voor met een welslagen van, laat ik schatten, ten hoogste 10 pCt.. Meer baat zag ik, vooral bij alkalisch of amphoteer reagerende urine, van het indertijd aanbevolen urotropine, in een gift van 3 maal daags 300 tot 500 mgr.; welslagen ongeveer 25 pCt..

Haarlem, 20 December 1925.

N. J. M. FAÇEE SCHAEFFER.

II.

In het nummer van 19 December vraagt POSTHUMUS MEIJES of andere collegae ook gunstige ervaringen hebben met tinctura rhois aromaticae bij enuresis. Tot mijn spijt moet ik zeggen, dat ik zelden of nooit eenige gunstige uitwerking ervan zag, hoewel ik het herhaaldelijk voorschreef.

Hilversum, 24 December 1925.

C. H. J. VAN LOHUIZEN.

VERGADEREN OP ZONDAG.

Op bldz. 2853, II, 1925 van dit *Tijdschrift* staat onder VIIa van het kort verslag eener hoofdbestuursvergadering: „Van dr. G. OOSTERBAAN is een brief ingekomen, dat hij ontslag wenscht te nemen als lid van het hoofdbestuur, omdat het hem moeilijk valt op Zaterdagavond en Zondag de vergaderingen bij te wonen”. . .

In verband hiermee vind ik het op zijn plaats om in bespreking te brengen, of het niet mogelijk is met de euvele gewoonte om nagenoeg altijd op Zondag vergaderingen van geneeskundigen uit te schrijven te breken, althans die gewoonte te beperken tot het noodzakelijke en onafwendbare. Het is toch vooral voor de meeste huisartsen een groote opoffering om juist den eenigen dag in de week, welke zij in genoegelijk gezinsleven kunnen doorbrengen, te moeten missen. Natuurlijk weet ik wel, dat de regeling der praktijk het moeilijk maakt om een gewonen werkdag als vergaderdag te bepalen, en ik weet het hierom zoo goed, omdat ik als secretaris van den raad van beroep nog al eens heb te zoeken en te plooiën om de leden van den raad en de betrokken partijen voor een bijeenkomst bij elkaar te krijgen, zoodat allen 's avonds weer thuis kunnen zijn. Herhaaldelijk moet hiertoe dan ook een Zondag uitgezocht, al is de beperkte treinenloop dan wel eens een struikelblok.

Toch meen ik, dat langzamerhand met wat goeden wil er wel een mouw aan te passen zal zijn en wel aldus. Wanneer ieder huisarts de gewoonte invoerde om één *bepaalden* werkdag (bijv. Donderdag) geen middag- of avondspreekuur te houden, dan kan in den loop der tijden de Donderdag in vele gevallen ter beschikking komen voor allerlei bezigheden, uitspanningen en ook vergaderingen, voor welke de arts anders weinig tijd heeft, juist omdat hij van 1 tot 2 of hieromtrent thuis moet zijn, omdat hij dit nu eenmaal heeft vastgesteld. Het spreekt van zelf, dat hierdoor niet elke Zondagvergadering onnoodig zou worden, doch wel is het mogelijk ze hierdoor te beperken.

Loenen a.d. Vecht, 20 December 1925.

L. L. POSTHUMA.

EPIDERMOLYSIS CONGENITA.

Bij de bewerking van ons geval onder bovengenoemden titel beschreven in het nummer van dit *Tijdschrift* van 12 December 1925, is tot onzen spijt aan onze aandacht ontsnapt een geval van aangeboren defect van den schedel door J. W. TJEENK WILLINK beschreven in het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* 1918, II, bldz. 70. Hier was het defect niet tot de huid beperkt, maar ontbrak ook een stuk van galea en schedeldak. De schrijver neemt evenals wij een interne oorzaak aan en wel meer in het bijzonder een stoornis in de ontwikkeling van het mesoblast.

Amsterdam,
December 1925.

N. J. HEIJBROEK.

W. L. L. CAROL.